

Budapest Környéki Törvényszék

í t é l e t e

Az ügy száma:	2.P.20.547/2019/83.
Az eljáró bíró:	dr. Káldy Péter
A felperes:	Doubonet Desiré (1028 Budapest, Kertváros u. 17.)
A felperes képviselője:	Dr. Hajdú Sándor Lóránt Ügyvédi Iroda (1024 Budapest, Lövház u. 16/A fszt. 4., ügyintéző: dr. Hajdú Sándor Lóránt ügyvéd)
Az alperes:	MANDELAY Magyarország Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság (2310 Szigetszentmiklós, Gyártelep 12001/33 hrsz.)
Az alperes képviselője:	dr. Sár Csaba ügyvéd (1037 Budapest, Jószerencse u. 16. II. em. 4.)
A per tárgya:	kötbér megfizetése

A bíróság a kereseteket elutasítja;

kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 1.000.000 (egymillió) forint perköltséget;

megállapítja, hogy a felperes által le nem rótt 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblának címezve a Budapest Környéki Törvényszéken lehet benyújtani.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet kötelező. Ha a fellebbezést benyújtó fél nem rendelkezik jogi képviselővel, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltan tartja, vagy tárgyaláson fogantatosítható

bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét kötelezően hatályon kívül kell helyezni, valamint ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás, valamint a felek nyilatkozatai alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] A perben nem álló Biofeedback SRL (székhelye ismeretlen), a perben nem álló Eclosion Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság (székhelye: 1089 Budapest, Kálvária tér 2.), az alperes, valamint a perben nem álló QX WORLD Korlátolt Felelősségű Társaság (2310 Szigetszentmiklós, Tököli út 19. B. ép.) között 2017. március 30. napja és 2017. április 10. napjai közötti eltérő aláírási időpontokban „QX Ltd. Szellemi Tulajdon Licenc Szerződés” megnevezéssel angol nyelvű megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) jött létre.
- [3] A megállapodás – amelynek nyelvtanilag és logikailag is számos helyen értelmezhetetlen tartalmát a bíróság a per eldöntése szempontjából releváns részében szöveghűen rögzíti – a „Szellemi Tulajdon Birtokosa”-ként (az angol változatban: Intellectual Property Owner, rövidítve a magyar fordításban is: IPO), egyúttal a „CE jelölés birtokosa”-ként a Biofeedback SRL-t nevesíti.
- [4] A preambulum értelmében abból a célból kötötték a szerződés, hogy megvédje a Szellemi Tulajdon Birtokosát és a CE FDA, Kína és minden más regisztrációját az EPFX/SCIO/Eductor/Cybermagnetic Chair/QX Phone és már Quantum Biofeedback készülékeknek, melyek készültek, promotáltak vagy terjesztettek egészben vagy részben bármelyik az alábbiak közül.
- [5] A 2. oldal utolsó bekezdése a felperesre „Szaktanácsadó”-ként utal, aki nemzetközi jogász, fejlesztője és jogi szaktanácsadója annak az ügynökségnek, amely a szellemi tulajdont birtokolja. A szellemi tulajdon az QX Ltd-hez van rendelve, melyet a Szaktanácsadó vezet. A szerződés aláírásával minden fél egyetért, hogy a szellemi tulajdont a felperes és a felhatalmazott licencelt ügynöksége birtokolja függetlenül attól, hogy a szabadalom függőben léte rendeződik. Minden fél egyetért és felismeri az IPO-t a végletekig. A Szellemi Tulajdon védelme minden jogi rendszerben a legfőbb dolog.
- [6] A 3. oldal 2. bekezdése értelmében minden fél egyetért, hogy nem ír alá semmilyen szerződést publikál promóciós anyagot vagy nyomtat ki bármit vagy készít multimédiás anyagot a Szaktanácsadó közvetlen beleegyezése nélkül. A hozzájárulás nélküli publikálás 5000 EUR bírsággal jár, amelyet az IPO részére kell kifizetni.

- [7] A 3. oldal 3. bekezdése alapján bárki, aki bármilyen más eszközt értékesít, mely elektrostimulációs kimenettel rendelkezik a bőrre és reflektív reakciókat mér az szabadalomsértésnek minősül. Hamisan beállítani egy terméket, azt állítani róla, hogy Nelson rendszer (vagy más Biofeedback rendszer listázva a szerződésben) az megtévesztés. Bárki, aki ebben a csalásban segítkezik, az bűncselekmény és 100.000 EUR bírságot kell fizetnie a Szellemi Tulajdon Birtokosának és bűnügyi vádemelés elé néz a törvény értelmében. A bírságok kifizetését az IPO szaktanácsadója irányítja.
- [8] A 3. oldal 4. bekezdése szerint a felek kötelesek havi jelentést benyújtani minden gyártott eszközről, részegységről, terjesztett szoftverről és más tőkékről, melyek összefüggésbe hozhatóak az IPO gyártással, értékesítéssel, hardverrel vagy szoftverrel, disztribúcióval, marketinggel és jutalékokkal. Minden alaplapnak, minden készüléknek a gyártósorokon, selejtes készüléknek és kész készüléknek benne kell lennie a jelentésben. A jelentés minden eladott vagy terjesztett készüléket tartalmaz, bármilyen módon történt ez bárki részére. Minden szaktanácsadó által el nem fogadott készülék disztribúciója az ügynökségek vagy szervezetek részére 50.000 EUR bírságot von maga után. Csalás vagy bármilyen megtévesztés a jelentésben 50.000 EUR bírsággal jár. Bármilyen bírságokat érintő vita esetén a szaktanácsadó hoz igazságos döntést.
- [9] A 4. oldal 2. bekezdése értelmében minden fél egyetért azzal, hogy a rendszereket vagy készülékeket teljes egészükben a megfelelő szoftverrel értékesítik, a megfelelő szoftver a www.qxsubspace.com rendszerén keresztül kerül aktiválásra. A szabályok megsértése megfelelő hozzájárulás nélkül, mely hozzájárulás az IPO és a QX World Kft. felek felől kell, hogy érkezzen, 50.000 EUR bírsággal jár.

A kereset és az ellenkérelem

- [10] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg az alperes szerződésszegését és kötelezze az alperest 205.000 Euro, valamint annak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:155. § (1) bekezdésében meghatározott kamatai megfizetésére.
- [11] A Ptk. 6:137. § (1) bekezdésére, 6:186. § (1) és (3) bekezdésére, valamint 6:189. §-ára hivatkozva állította, hogy az alperes a szerződésben pénzfizetésre kötelezte magát arra az esetre, ha megszegné a szerződésben foglaltakat. Álláspontja szerint jelentős kár érte azáltal, hogy a vásárlók az alperes nem működő rendszerét vásárolták meg ahelyett, hogy az ő működő és hatékony rendszerét vásárolták volna meg, de mivel ez a kár egyelőre nehezen kimutatható és bizonyítható, ezért elsősorban a kötbér megfizetését követeli.
- [12] Előadta, hogy 2016. év végén technológia gyártásával és értékesítésével foglalkozó üzletfeleivel szoftver felhasználási licenc szerződést fogalmazott meg, amelyben rögzítették, hogy a felperes a technológia fejlesztője, szellemi tulajdonosa. A szerződés tartalmazta a gyártás, a marketing tevékenység, az értékesítés követelményeit, továbbá az értékesítéssel kapcsolatos egyéb kötelezettségeket. Az alperes az őt terhelő szerződéses kötelezettségeket megszegte, vagyis szerződésszegést követett el.
- [13] Ezen alperesi szerződésszegések körében arra hivatkozott, hogy az alperes

- a. a saját – nem működő – technológiáját a felperes tudta és beleegyezése nélkül reklámozta, promóciós anyagokat tett közzé, megsértve ezáltal a szerződés 3. oldal 2. bekezdésében foglaltakat;
 - b. a felperes tudta és beleegyezése nélkül értékesítette a felperes által szabadalomsértéssel kifejlesztett technológiáját, megsértve ezzel a szerződés 3. oldal 3. bekezdésében írtakat;
 - c. elmulasztotta a gyártott eszközökről, részegységekről és a terjesztett szoftverekről elkészíteni és egyúttal a felperes részére eljuttatni a havi jelentését, megsértve ezáltal a szerződés 3. oldal 4. bekezdésében foglaltakat;
 - d. nem a felperes által kifejlesztett szoftverrel értékesítette a rendszert, illetve a készülékét, megsértve ezáltal a szerződés 4. oldal 1. bekezdésében foglalt rendelkezéseket.
- [14] Nézete szerint megállapítható, hogy közte és az alperes között szerződéses kötelelem jött létre a perbeli szerződés aláírásával, amelynek tárgya az általa hivatkozott szellemi termék és annak felhasználási szabályai.
- [15] Nem vitatta, hogy a szerződésben említett technológia szabadalmi bejegyzésére nem került sor, hangsúlyozta azonban, hogy ilyen bejegyzés tényét nem is állította. A perbeli szerződés nem a szabadalmi bejegyzést védi, hanem a felperes azon igényét, hogy más ne rendelkezzen a felperes szellemi termékével, azt hozzájárulása nélkül ne használja, ne hasznosítsa.
- [16] Hangsúlyozta, hogy keresetét nem szabadalombitorlás miatt, nem a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) rendelkezéseire alapítottn, hanem kifejezetten a perbeli szerződés alperes általi megszegésére hivatkozva, ezen szerződésben kikötött jogkövetkezmények alkalmazása iránt terjesztette elő.
- [17] A 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállta körében arra hivatkozott, hogy a keresetéhez csatolt perbeli szerződés igazolja, a szerződéses kapcsolat a peres felek között létrejött a szerződésben foglalt tartalmi rendelkezésekkel.
- [18] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen az ügy áttételét kérte a Fővárosi Törvényszékhez.
- [19] Az Szt. 104. § (1) bekezdés c) pontjára alapított illetékességi kifogása körében előadta, hogy a felperes bár nem szabadalombitorlás jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított pert, mégis egyértelműen megállapítható, hogy a per szabadalombitorlás miatt indult pernek minősül, egyrészt ugyanis a felperes az Szt. 35. § (3) bekezdése szerinti kártérítési igényt érvényesít a perben, hiszen a kötbér jogi természete szerint kárátalánynak minősül, másrészt a kötbérvételezés közvetlen jogalapját képező szerződésszegést a felperes szerint az alperes szabadalombitorlással követte el.
- [20] Az alperes ellenkérelmében másodlagosan – az ügy érdekében – a kereset elutasítását kérte.
- [21] Álláspontja szerint a felek között a perbeli szerződés a Ptk. 6:63. §-nak megfelelően nem jött létre, azt az alperes nem kötötte meg. Vitatta, hogy a szerződés az alperesi képviselő (Tókinsz Kornél) aláírását tartalmazná, illetve hogy az aláírás valódi lenne.

- [22] Előadta, hogy a szerződés teljesen érthetetlen, ellentmondó rendelkezéseket tartalmaz, a szerződés szerinti jogosultságok és kötelezettségek, illetve ezek alanyai sem határozhatóak meg, ha tehát a szerződés létre is jött volna, az a Ptk. 6:107. § (2) bekezdése alapján semmisnek lenne tekintendő, arra semmilyen jogot nem lehet alapítani.
- [23] Kifejtette, hogy a szerződés szerint egyébként sem a felperes a kötbér jogosultja, mert a szerződésben a felperes nem a Szellemi Tulajdonjogok Jogosultjaként (Intellectual Property Owner, IPO), hanem a Szaktanácsadóként szerepel, jogosultként pedig egy konzorcium van megjelölve, amelynek tagjai a szerződésben szereplő gazdasági társaságok. A felperes a szerződés bevezető részében félként meg sincs jelölve, ebből kifolyólag abból jogosultságai sem származhatnak. Mindezek alapján a felperesnek a perbeli legitimációja hiányzik.
- [24] Utalt arra is, hogy a szerződés felperes által felhívott rendelkezései pénzbírság megfizetésére vonatkozó szankciót állapítanak meg.
- [25] Hangsúlyozta, hogy a szerződéstől függetlenül a felperes valójában semmilyen szellemi tulajdonjognak nem tulajdonosa, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala ugyanis a felperes P1600614 számú szabadalmi bejelentését visszaható hatállyal megsemmisítette. Ebből kifolyólag még a szellemi tulajdonjogok megsértésére alapított kikötések lehetetlenségük okán már eredendően semmisek.
- [26] A kötbérikötések továbbá olyan mértékben határozatlanok, hogy azok nem alkalmasak arra, hogy azokra bárki jogot alapítson, a szerződés ugyanis nem tartalmaz olyan egyértelmű és határozott feltételeket, amelyekből a szerződésszegés és így a kötbérvétel megnyílása megállapítható lenne. Kifogásolta továbbá, hogy a felperes nem tett határozott tényállításokat arra nézve, hogy pontosan milyen alperesi magatartásokat sérelmez, illetve hogy az alperes pontosan miként szegte volna meg az állítólagos kötelezettségeit.
- [27] Vitatta továbbá, hogy a megállapítási kereset Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti feltételei fennállnának. E körben előadta, hogy a perbeli esetben marasztalás kérhető, hiszen a felperes elő is terjesztett marasztalási keresetet, jogainak megóvása érdekében a kért megállapítás azért nem szükséges, mert a kifejtettek értelmében a felperesnek nincsenek ilyen jogosultságai.

A bíróság döntésének jogi indokai

- [28] A bíróságnak az alperes által előterjesztett illetékességi kifogásra tekintettel mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy rendelkezik-e illetékességgel a perbeli jogvita elbírálására.
- [29] A bíróság a felperesi nyilatkozatokból kétségmentesen megállapíthatónak találta, hogy a felperes kifejezetten és kizárólag *szerződésszegésre alapított kötbér megfizetése iránt lépett fel igényrel*, amelynek jogi alapjául a perbeli szerződés egyes kikötéseit, valamint a Ptk. 6:186. §-ának rendelkezéseit hívta fel. A felperes elismerte, hogy javára bejegyzett szabadalommal nem rendelkezik (ennek ellenkezőjét a perben soha nem is állította), továbbá *kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy sem szabadalombitorlásra, sem az Szt. rendelkezéseire nem kíván hivatkozni, igénye nem is szabadalombitorlás jogkövetkezményeinek alkalmazására irányul.*

- [30] A BDT2023. 4664. számon közzétett eseti döntés értelmében a bíróság az eljárás minden szakaszában kötve van az eljárás alapvető keretét adó kereseti kérelemhez, amelyet a felperes által érvényesített igény és az annak alapjául szolgáló anyagi jogi jogszabályok határoznak meg. Nincs helye ezért a keresetlevél áttételének olyan – a bíróság által helyesnek vélt – jogalapra hivatkozással, amely alapján a felperes nem kíván igényt érvényesíteni.
- [31] Minthogy tehát a felperes a perbe vitt jogaival szabadon rendelkezik [Pp. 2. § (1) bekezdés], amely egyúttal kiterjed az érvényesíteni kívánt jog meghatározására is [Pp. 170. § (2) bekezdés b) pont], amelyhez a bíróság kötve van [Pp. 2. § (2) bekezdés, valamint 342. § (3) bekezdés], így a bíróság megállapította, hogy *a perbeli jogvita nem a Fővárosi Törvényszék kizárólagos illetékességébe tartozó szabadalmi per*, ekként a keresetek érdemi elbírálásának nem volt akadálya.
- [32] A keresetek az alábbiakra tekintettel nem alaposak.
- [33] A Ptk. 6:186. § (1) bekezdése szerint a kötelezett pénz fizetésére kötelezheti magát arra az esetre, ha olyan okból, amelyért felelős, megszegi a szerződést. Mentesül a kötbérfizetési kötelezettség alól, ha szerződésszegését kimentí; (2) bekezdése értelmében a kötbér írásban köthető ki.
- [34] A bíróságnak a kereset és az ellenkérelem korlátai között mindenekelőtt abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes és az alperes között jött-e létre szerződés, az érvényes-e, és tartalmaz-e a felperes javára kötbérikötést.
- [35] Ezen – angol nyelven készült, a felperes által egyszerű magyar fordításban csatolt – szerződést illetően a bíróság előrebocsátja, hogy a Pp. 320. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, annak nyelvtanilag és logikailag is számos helyen értelmezhetetlen tartalma nem a fordítás hiányosságaira vezethető-e vissza, ekként hiteles fordítás alkalmazása a perben nem szükséges-e. E körben a bíróság utal arra, hogy az alperes már írásbeli ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a szerződés szövege nem csak a magyar fordításban, de az eredeti angol változatban is zavaros, homályos, szakszerűtlen, még angol jogi szaknyelvi tudás mellett is. (21. sorszámú beadvány 7. oldal III/1. pont). E nyilatkozatát a felperes a perben nem cáfolta, a fordítás helytállósága kapcsán a felek között vita nem volt, ezzel ellentétes következtetést a bíróság sem tudott levonni, hiteles fordítás alkalmazását egyik fél sem indítványozta, ezért a bíróság a jogvitát a szerződés nem vitatott tartalmú egyszerű magyar fordítása alapján bírálta el.
- [36] Tekintettel arra, hogy a felperes a perben azt állította, hogy a csatolt szerződés hozta létre a peres felek között a jogviszony (41. sorszámú beadvány 3. oldal utolsó bekezdés), a Ptk. 6:4. § (2) bekezdése szerinti más módon megtett jognyilatkozatra és ennek folytán más módon létrejött jogviszonyra tehát egyáltalán nem hivatkozott, ezért a bíróságnak annak vizsgálatára kellett szorítkoznia, hogy a hivatkozott szerződés valóban létrehozott-e a felek között jogviszonyt.
- [37] E körben a bíróság rámutat, hogy a jogi személyek között létrejött perbeli megállapodás a felperest nem *szerződő félként, hanem az egyik szerződő fél szaktanácsadójaként* nevesíti, következésképpen *fogalmilag kizárt, hogy e szerződésből a felperesnek mint természetes személynek jogai és kötelezettségei keletkeztek volna*. Jogviszony hiányában a felperes és a

per tárgya – azaz a kötbérigény – között semmilyen anyagi jogi kapcsolat nincs, vagyis a felperes a perben keresetösségi joggal egyáltalán nem rendelkezik.

- [38] Rögzítendő az is, hogy bár a Ptk. 6:186. § (2) bekezdése értelmében a kötbér kizárólag írásban köthető ki, ezzel ellentétben azonban a felperes által felhívott szerződéses rendelkezések nem kötbérről, hanem bírságról tartalmaznak rendelkezést. Ehhez képest a felperes a perben egyáltalán nem tett arra nézve nyilatkozatot, hogy a szóban forgó bírságot milyen ténybeli és jogi alapon, milyen jogi érvelés mentén kellene a bíróságnak a Ptk. 6:186. § (1) bekezdése szerinti kötbéreként azonosítania. Ebből következően a bíróságnak ilyen tartalmú ítéleti megállapításhoz szükségképpen túl kellett volna terjeszkednie a felperes perbeli nyilatkozatain és ezáltal a jogvita keretein, amelyre azonban eljárásjogi lehetőség nincs [Pp. 2. § (2) bekezdés].
- [39] Továbbá ezen bírság összegek jogosultját a 3. oldal 2. és 3. bekezdései kifejezetten meg is határozzák, ez pedig a Szellemi Tulajdon Birtokosa, nem pedig a Szaktanácsadó, azaz nem a felperes.
- [40] Helytállóan hivatkozott az alperes továbbá arra is, hogy a szerződés érthetetlen, ellentmondó rendelkezéseket tartalmaz. E körben a bíróság hangsúlyozza, hogy a szerződésből *már magának a licenciába adással érintett szellemi tulajdonnak a tárgya sem világos, továbbá a szerződés alapján valójában egyáltalán nem határozható meg, hogy mely jogalanyokat pontosan milyen jogosultságok és kötelezettségek illetnek meg, illetve terhelnek*. Ebből következően nem lehet világos az sem, hogy a felperes által keresetében felhívott szerződéses rendelkezések szerinti (bírság)fizetési kötelezettség konkrétan milyen magatartás esetén áll be.
- [41] A kifejtettek alapján a perbeli megállapodás 3. oldal 2., 3., 4. bekezdései, valamint 4. oldal 1. és 2. bekezdései a Ptk. 6:107. § (2) bekezdése értelmében semmisek, azokra tehát a felperes akkor sem alapíthatna jogot, ha a perbeli igény vonatkozásban keresetösségi joggal rendelkezne.
- [42] Hangsúlyozza a bíróság továbbá azt is, hogy a perben már az sem volt világos, a felperes pontosan milyen alperesi magatartást sérelmez, azt a szóban forgó szerződéses rendelkezésekbe konkrétan miként ütközteti. E körben a felperes kifejezetten erre irányuló anyagi pervezetés ellenére is (40. sorszámú végzés) kizárólag határozott tényállításokat nélkülöző, az általánosság szintjét meg nem haladó előadásokat tett, amelyekből nem tűnik ki, hogy a szerződés felhívott rendelkezéseiben meghatározott egyes magatartásokat – úgy mint szerződés aláírása, promóciós anyag gyártása, publikálás, multimédiás anyag kinyomtatása, egységek gyártása, szoftverek terjesztése – a perbeli esetben konkrétan miként látja megvalósultnak, azaz hogy az alperes dátumszerűen mely időpontban milyen konkrét magatartással hogyan elkövetett tevékenységét vagy mulasztását állítja olyanként, amelyre tekintettel a kötbérfizetési kötelezettsége beállt volna. A kereset ezen hiányaiból kifolyólag a bíróságnak a Pp. 183. § (6) bekezdése alapján eljárva akkor is a keresetet elutasító döntést kellett volna hoznia, ha a felperesi keresetösségi jog hiánya, illetve a perbeli kikötések érvénytelensége körében a fentebb kifejtettektől eltérő jogi álláspontra helyezkedett volna.

- [43] A kifejtettek alapján a rendelkezésre álló adatok és okiratok alapján a jogvita elbírálható volt, a perben további tanú- és szakértői bizonyítás lefolytatása nem volt szükséges, ezért az erre irányuló bizonyítási indítványokat a bíróság – mint szükségtelent – mellőzte.
- [44] A bíróság a felperes által a 2022. november 9. napján megtartott tárgyaláson előterjesztett írásszakértő kirendelése iránti – a fentiek értelmében a per eldöntéséhez szintén szükségtelen – utólagos bizonyítási indítványt elkészttség miatt elutasította, e körbeni döntését a 72. sorszámú végzésben indokolta. Megjegyzi a bíróság, hogy a fentebb kifejtettek értelmében a per eldöntése szempontjából nem volt relevanciája sem az alperesi aláírás valóságát vitató alperesi védekezésnek, sem pedig Tókincs Kornél tanúvallomásának.
- [45] Mindezek alapján a bíróság a felperes kötbérigényét elutasította.
- [46] A megállapítási keresetet illetően pedig a bíróság álláspontja az, hogy annak a Pp. 172. § (3) bekezdésében írt eljárásjogi feltételei nem teljesülnek, figyelemmel egyrészt arra, hogy a fentebb kifejtettek értelmében a felperesnek kereshetőségi jog hiányában egyáltalán nincsenek olyan jogai, amelyek megóvása az alperessel szemben szükséges lenne, a marasztalás kizártságát pedig éppen a felperes által a perben terjesztett elő, szerződésszegésre alapított marasztalási kereset (kötbérigény) cáfolja.
- [47] Erre tekintettel a bíróság a felperes megállapítási keresetét is elutasította.
- [48] A felperes pervesztes lett, köteles ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes oldalán felmerült perköltség megtérítésére. Az alperesi jogi képviselő – korábbi nyilatkozatát megváltoztatva – a 2023. augusztus 29. napján megtartott tárgyaláson (82. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv) az ügyvédi munkadíj iránti igényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. §-ára alapította. A bíróság a 67.639.750 forintos pertárgyérték alapján számított 2.229.193 forintot eltúlzottnak találta, ezért azt az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte és a pertárgyértékre, a perben megtartott tárgyalások számára, valamint a perben előterjesztett beadványok számára és terjedelmére figyelemmel 1.000.000 forint összegben találta a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett tevékenységgel arányban állónak. E körben a bíróság tekintettel volt továbbá arra is, hogy a perben az alperes korábbi törvényes képviselőjének meghallgatásán túl kizárólag okirati bizonyításra került sor.
- [49] A felperes részére a 4., illetve a 74. sorszámú végzésekkel engedélyezett költségmentesség folytán le nem rótt 1.500.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.
- [50] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja alapján fellebbezésnek van helye.

Budapest, 2023. szeptember 28.

dr. Káldy Péter
bíró